

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Compendiosa Praxis Beneficiaria

Nicolarts, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1658

Leodien. Canonicatus Veneris 16. Iunii. 1606. coram R. P. D.
Marquemontio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61991)

*Allegatur
ea de re a
lia decisio
Rotalis.*

§. 7. Qua etiam de re non minùs insignis emanavit Decisio in causa Canonatus Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ oppidi Tûgrensis, Leodiensis Diœcesis, anno 1606. die 16. Junii, cuius tenor sequitur.

Leodien. Canonatus Veneris 16. Junii. 1606.
coram R. P. D. Marquemontio,

*Concorda-
ta capiunt
coadiutorias.*

N. I. **O**Riã lite inter D. Leonardum provisum ab Ordinario Colatore de quodã Canonatu, qui vacaverat de mēse Aprilii 1603. & D. Herbertum, cui antea à sel. record. Clemente Papa VIII. fuerat dicti Canonatus cum futura successione concessa Coadiutoria, fuit dubitatum, an illa Coadiutoria obstaret Concordatis Germaniæ: & Domini responderunt inhærendum esse maiorum nostrorum sententiis, apud quos cùm iste articulus sæpè & copiosè fuerit discussus, semper fuit resolutum negativè, Coadiutorias scilicet non obstare Concordatis, idq; in hac causa fuit hodiè resolutum iuxta *decis. cassador. unic. de pactis & 4. de privileg. Put. decis. 225. lib. 3. & 208. lib. 2.*

*Ratio af-
signatur.*

II. Ratio est, quia Coadiutoria cùm futura successione, qualis ista est, de qua agitur, cùm nihil habeant de præterito, sed totam vim suam recipiant à futuro, nempe à vacatione beneficii per obitum Coadiuti; unde cùm Coadiutoria sit dispositio de beneficio nondum vacante, & Papa promiserit, quod in sex mensibus non vult impedire Ordinarios per suas reservatorias gratias expectativas, & quascumque alias dispositiones, sequitur, quod nec per Coadiutorias; cùm intrent Concordata, quando eumque datur vacatio, *Rebuff. super concord. Francia in tit. de reg. ad Pralat. no. in §. 1. in verb. vacantibus, in fine. Non obstat, l. fin. §. cui dulcia. ff. de vino. trit. & oleo leg. quia responsio habetur in alleg. decis. Put. 225. prout simile de regressu tollitur ex decis. Cassad. quia videlicet regressus habet causam iuris de præterito, & non simpliciter de futuro.*

*Responde-
tur ad ar-
gumenta
contraria.*

III. Et quod dicitur de mixtura, non urget, quia coadiuti consensus non facit mixturam respectu futuræ successio nis, quando quidem quoad illam huiusmodi consensus nihil operatur, & ubi talis mixtura daretur, non propterea sequeretur non esse comprehensam Coadiutoriam in Concordatis, in quibus uti favorabilibus casus mixtus continetur.

*Papapo-
stolica oga-*

IV. Non obstat, quod Papa possit derogare Concordatis Germaniæ, ut

niæ, ut per moder. tract. super concord. q. 8. quia, ut dixit Rota in una Var-
 mien. Canoniciatus, 7. maii 1604. coram Reverendissimo Domino Rodiensi, non re Concor.
datis.
 est quæstio de potestate, sed de voluntate, & hoc casu non est expressè
 derogatum Concordatis. Cætera etiam visa sunt bene tolli per infor-
 mantes pro Leonardo. Itaque fuit conclusum Coadiutoriam non ob-
 stare Concordatis.

§. 8. Quæ quidem Decisiones compluribus alijs ab eadem He decisio-
nes pluri-
bus alijs
fuerunt con-
firmatae.
 Rota fuere postmodum confirmata, ut videre est decis. 10. ones pluri-
bus alijs
fuerunt con-
firmatae.
 part. 3. lib. 3. diversor. num. 2. & apud Mohedan. decis. 10. alijs
 338. de privileg. & indult. per tot. item decis. 570. num. 9. part. 1.
 recent. Sed etiam à Paulo V. Pontifice Maximo corroborata
 gratiâ motus proprii in causa Canoniciatus & scholastiæ Tun-
 grensis, de quibus in mense Ordinario vacantibus per Præ-
 positum eiusdem Ecclesiæ, uti Ordinarium collatorem, in
 vim Concordatorum Germaniæ provisum erat, non obstan-
 te Coadiutoriâ à Sede Apostolica in his concessâ, sicuti retuli
 suprâ hoc tit. dub. 1. §. 16. & patebit amplius infrâ tit. 3. dub. 3.
 §. 13. sed & plures ea super re extant declarationes motus pro-
 prii tum Pii IV. Adriani VI. & Gregorii XIII. summorum
 Pontificum, apud Chokier ad reg. 8. gloss. II. post num. 23.

§. 9. Quin & id extenditur ad indulta Cardinalium & Epi- Eademq.
ratio est de
Indultis
Cardina-
lium.
 scoporum, si quibus à Summo Pontifice data est facultas con-
 ferendi beneficia in mensibus S. Sedi reservatis vacantia (qua
 li gaudet Ser. mus & Rev. mus Princeps, ac D. Maximilianus Hen-
 ricus Episcopus & Princeps noster Leodiensis, tam pro Archie-
 piscopatu suo Coloniensi, quàm Leodiensi & Hildesienfi
 Episcopatibus) Siquidem ipsi cum de iure communi funda-
 tam habeant intentionem conferendi beneficia in omni mense
 vacantia, talia Indulta nihil de novo concedunt, nec pro-
 priè augent huiusmodi facultatem iure communi competen-
 tem; nec tam sunt privilegia, quàm quod per illa removeatur
 impedimentum obstars per Concordata & reservationes Apo-
 stolicas, ut optimè notarunt Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloss. 24.
 num. 24. & seq. Garcias de benef. part. 5. cap. 5. num. 7. & post eos
 D. Nicolaus de Remouchamps trac. de Coadiutoriis. cap. 5. num. 16.

17. 18. & seq. Rota apud Gregor. XV. decis. 99. n. 2. & 3. & in addit. num. 4. & 5. ac decis. 291. num. 1. & 2. & in addit. num. 4. 5. & seq. & in recent decis. 416. num. 1. & decis. 756. ante fin. part. 2. adeo quod collatio facta vigore Indulti censeatur facta auctoritate Ordinaria. Gonzalez d. gloss. 24. num. 68. Rota apud Gregor. XV. cit. decis. 99. in addit. num. 5. Idcirco iidem vigore dictorum Indultorum, quæ non minus sunt favorabilia, & clausulis æquè prægnantibus munita, atque ipsa Concordata Germaniæ, beneficia Coadiutoriis affecta, in prædictis mensibus ritè & rectè conferunt; quandoquidem Papa citra eorundem Indultorum specialem & expressam derogationem, aut ipsorum indultariorum consensum, eiusmodi Coadiutorias concedere nequeat, aut soleat, *Flamin. Paris. de resignat. lib. 6. quest. 5. num. 69. 70. & seq. Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloss. 5. 8. 9. num. 11. & 12. VVamesius consil. canonic. tom. 3. consil. 33. num. 12. & 13. Chokier ad reg. 8. cancell. gloss. 11. num. 7. D. Remouchamps loc. cit. à num. 15. usque ad 19. Rota apud Mohedan. præcit. decis. 10. aliàs 338. de privileg. & indult.*

Locum ta-
men non
habet in
Indultis
Collegiorū,
aut Uni-
versitatū.

§. 10. Secus autem est in Indultis Collegiorum, Vniversita-
tum studiorum generalium, & Prælatorum, quibus citra as-
sistentiam juris communis extraordinariè, & ex mera Sedis
Apostolicæ benignitate, competit facultas nominandi, seu
providendi de beneficiis in mensibus reservatis vacantibus;
nam eiusmodi Indulta non comprehendunt Coadiutorias,
nec circa illarum concessionem requiritur prædictorum In-
dultariorum consensus: utpote, quod dicta Indulta eo casu
nitantur favore & privilegio speciali, soleantq; emanare ob
privatam sæpè utilitatem, respectu certorum beneficiorum
verè per obitum tantum certis mensibus Apostolicis vacan-
tium, salvisq; reservationibus, præventionibus, gratiis expe-
ctativis, & aliis beneficiis quæ contingeret Romanum Ponti-
ficem per manus appositionem afficere; manent enim affe-
cta Papæ beneficia, de quibus per gratiam Coadiutorialem di-
sponit, *Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 2. num. 174.* Ultra, quod
gratiæ Coadiutoriales etiam jure permissæ, & cum causis le-
gitimis à Summo Pontifice admittæ, & concessæ aliàs omni-
nò re-

nò redderentur eluforiæ; quippe quod procul dubio, præfertim Vniverfitates, seu earum Rectores & Decani, aut Provisores nunquam consentire vellent in ejuſmodi Coadjutorias, in præjudicium Magiſtrorum & Scholarium expectantium.

§. 11. Nec refert, quod aliquibus forſan Indultis concedatur prærogativa gaudendi Concordatis Nationis Germanicæ, inſtar Ordinariorum, cum decreto irritanti; quia illa reſpicere poteſt duntaxat executionem ſive modum conferendi & immitrendi taxativè, reſpectu dictorum beneficiorum verè per obitum, non autem fictè ſeu alio modo non vacantium, vel reſervatorum, aut per collationem expectativã, aut aliam manus appoſitionem affectorum; imò licet ejuſmodi Indulta tollerent gratias præventivas, tamen quia illa ſunt merè privilegia juris communis favore deſtituta, eorumq; conſeſſio non officiat, quò minùs integra, pleniorve poteſtas inabdicabiliter remaneat penes concedentem, c. dudum. 14. de præb. in 6. Gonzalez ad reg. 8. §. 2. proæmiali. num. 2. 10. & ſeq. VVameſius conſil. canonic. tom. 1. conſil. 255. num. 3. tacita & virtualis derogatio reſultans ex contraria diſpoſitione ſufficit; cùm ſolùm reſpectu Cardinalium, videlicet Epiſcoporum, ſeu Ordinariorum collatorum, quibus nimirum eſt impertita facultas conferendi ſublatis etiam præventivis, Rota deciderit requiri expreſſam in Coadjutoriis derogationem, Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloſſ. 5. §. 9. num. 12. & gloſſ. 24. n. 38. & ſeq. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 11. num. 625. Chokier ad reg. 8. cancell. gloſſ. 10. n. 5. elegantiffimè D. Remouchamps loco cit. poſt Rotam apud Caſſador. deciſ. unica de pactis. & deciſ. 4. de privileg. puteum deciſ. 108. lib. 2. & diverſor. lib. 1. deciſ. 46. ac lib. 3. deciſ. 10. part. 3. Mohedan deciſ. 10. de privileg. & indult.

Etiã poſſentiſſimis clauſulis munitis.

§. 12. Verùm hiſce diutiùs non eſt immorandum, cùm paſſim in Germania, & maximè hac Diœceſi Leodiènſi non dentur per Summum Pontificem, nec admittantur Coadjutores in beneficiis, niſi de conſenſu Ordinariorum, uti nec in electivis, præterquam prævia electione per Capitulum, ſeu potius

Paſſim tamen in Germania non conceduntur coadjutoria

absque
sensu Or-
dinario.
rum.

potius prævio Capitularium consensu, concurrente ea de re speciali placito atque Indulto Pontificio, quod videre licet *suprà tit. 1. dub. 1. post §. 12. Branden ad Concordat. German. quest. 11. num. 2. D. Remouchamps loco præcit. num. 17.*

Differētia
regulæ 9.
Cancellar.
Apost. à
Concorda-
tis Germa-
nia.

§. 13. Ad differentiam porrò Regulæ VIII. nunc IX. Cancellariæ Apostolicæ à Concordatis Germaniæ, advertendum est, quod illa locum non habeat in Coadiutoriis, quia concessio alternativæ per eandem, habet in ventre clausulam, dummodò beneficia aliàs reservata, vel affecta non fuerint, ut loquitur *Rota decis. 570. num. 9. part. 1. recent.*

Regulæ
Cancella-
ria Apo-
stolicæ ex-
tinguun-
tur morte
Pontificis,
non item
Concorda-
ta Germa-
niæ.

§. 14. Insuper pro ulteriori differentia Regularū Cancellariæ Apostolicæ à Concordatis Germaniæ, notare libeat, quod Sede Apostolicâ vacante, cessant dictæ Regulæ reservatoriæ, & omnes menses sunt Ordinarii, possuntq; Episcopi tanquam ad ius commune redeunt, providere de beneficiis vacantibus in quolibet mense; secus autem quoad Concordata: nam beneficia eorum vigore reservata, etiam Sede Papali vacante, in mensibus Pontificiis vacantia, Successori remanent affecta, quia Regulæ Cancellariæ Apostolicæ morte Pontificis extinguntur, non item Concordata. *Chokier*

in comment. regular. Cancell. in præm. num. 21.

Barbosa de off. & potest. Episc. part.

3. alleg. 57. sub num. 62.

DVBI-